

1 i det retsvidenskabelige, 1 i det mediciniske, hvor det er gaaet ud over Bakteriologien, 1 i det filosofiske og 1 i det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet. Her er, som sagt, kun et ringe Fremstrid. Fremstridtet er det, at en Stilling, som nu hedder normeret Docentur i Engelt, er bleven højnet som Professorat. Det har ikke nogen som helst Betydning for den Mand, som nu beskæder denne Stilling; han har den samme Indtægt nu, som han vilde faa herefter; men for Efterfølgerne betegner dette en Forandring; dernæst er der et andet lille Fremstrid, nemlig, at der blandt de ordinære Docenter er medtaget en Docent, som nu ikke have, til at bestyre en for Undervisning egnet Børneklínik. — Paa Professorernes Lønningsforhold er Fremstridtet dette, at den nuværende Begyndelsesløn er forhøjet fra 3,200 Kr. til 3,600 Kr. aarlig, og at den højeste Lønningsrats, der bliver den samme, naaes efter 20 Aars Forløb, medens den nu først naaes efter 25 Aars Forløb, det vil for en Professor, som begynder sin Embedsbane den 1ste April 1892, naar jeg tænker mig dette Lovforslag vedtaget, betyde, at han i Løbet af 25 Aar vil have haft 400 Kr. mere aarlig end, om det var blevet ved den bestaaende Lønningslov, altsaa indtil 10,000 Kr. for disse 25 Aar vilde han have opnaaet mere end de nu ansatte, der med Undtagelse af de 6 ældste Professorer — tror jeg — ville faa et øjeblikkeligt Tillæg af 400 Kr., dernæst lader Lovforslaget urørt Huslejeportionerne, som jo spille en væsentlig Rolle i Lønningsforholdet, og lader ligeledes urørt de for øvrigt ikke nogen væsentlig Rolle spillende forskellige Sporturleringsforhold, som nu eksistere, de spille en ringe økonomisk Rolle og bør heller ikke have nogen Indflydelse paa Reguleringen af Lønningsforholdene; imidlertid de blive ogsaa urørte. For de 3 videnskabelige Medhjælpere, som ere Embedsmænd, er der en Forhøjelse af Lønnen, skønt ikke saa meget, som der var tilstøttet; men paa den runde Medhjælpssum er der en ikke ubetydelig Forhøjelse, der kommer en stor Del videnskabelige Medhjælpere til Gode og dernæst kommer en stor Del Bestillingsmænd, Smaafolk ved Universitetet til Gode, idet der helt igennem er Forhøjelse af disse Stillingers Løn i Forhold til den bestaaende Tilstand, nemlig til Lønningsloven 1871 og hvad dertil slutter sig. Nu er det sagt: Men hele den Lønningsforbedring, som indtræder, hvis dette Lovforslag bliver til Lov, har i Virkeligheden kun det Resultat, at man tilbagefører den Tilstand, som væsentlig allerede var givet ved Lønningsloven

1858, idet det stiller sig saa, at Løven af 1871 i Stedet for at være en Forbedring blev en Forværring af Lønningsforholdene, og, hvad man nu opnaar, er i Virkeligheden kun en Tilbagesørelse af Tilstandene, som man før 34 Aar siden fandt passende; men som under Udbillingsforholdene i de 34 Aar ikke længer kunde betragtes som passende. Det forholder sig imidlertid ikke saa. Det var ganske vist ikke tilstøttet; men det blev paa Grund af den den Gang stigende Kapitelstakst Tilfældet, at Lønningsloven af 1871 blev en Tilbagegang for Professorerne i Forhold til Løven af 1858. Den Gang havde Professorerne efter Løven af 1858 foruden deres faste Lønning tillige Sædtillæg, som vilde være kommet dem til Gode med et større Beløb, men som de gik glip af, da Løven af 1871 afløste Sædtillæg med faste Bestanddele; men fra 1882—83 er der flet en meget betydelig Tilbagegang i Kapitelstaksten, og regner man hele Perioden med, vil en Beregning vise, at en Professor, der fra 1ste April 1892 tiltræder sit Embede og skulde lønnes efter Lønningsloven 1858, vil faa mellem 3 og 400 Kr. mindre, end han vil faa efter dette Lovforslag, hvis det bliver til Lov; efterom man tager et mere eller mindre gunstigt Gennemsnit af Kapitelstaksten, vil det blive mellem 3 og 400 eller 2 og 300 Kr. mindre; men i hvert Fald bliver det her foreslaaede i Forhold til den Lønningslov et Fremstrid. Dersom nu det, at en saadan Lønningslov blev vedtagen, betød andet eller mere end et midlertidigt Stade, kunde man jo være i Tvivl, om man burde modtage den; som midlertidigt Stade tror jeg, det maa betragtes som nogenlunde tilfredsstillende, i alt Fald ulige mere tilfredsstillende end det nuværende, og den eneste Sammenligning, som kan være berettiget for os udadtil, maa være de norske og svenske Universiteter. Det er ogsaa blevet fremhævet stærkt i denne Sammenhæng, at Danmark ved at vedtage en Lønningslov som denne skulde sætte et Præg af noget mindre jævnhæd paa vort Universitet, naar vi se hen til, hvad Norge og Sverige have voteret for deres Professorer; men dette er ikke berettiget at sige. Det, som gør, at en saadan Sammenligning synes at falde ud til Ugunst for det danske Universitet og den danske Lovgivningsmagt, er, at Begyndelseslønnen ved Kristiania Universitet er 900 Kr. højere end efter dette Forslag, nemlig 4,500 Kr., og at det ved de svenske Universiteter er det regelmæssige, at en Professor flet ikke stiger, men straks har det, som ogsaa er Slutningslønnen, nemlig de 6,000 Kr., hvad vi nu have som Slutningsløn.